

Procurator og Godsforvalter". Disse Exemplarer ere mig tilfillede fra Forfatteren, med Anmodning om, at de maatte blive omdeelte blandt Thingets Medlemmer, hvilket har fundet Sted.

Fra den 1ste Landstingsmand for 3die Kredts (Kierkegaard) er mig tilfillede Exemplarer af et Skrift, betitlet: „Dieblikkets første og forsaavidt vigtigste Spørgsmaal“, hvilke han, ifølge Anmodning til ham fra Forfatteren, der undertegner sig med Mærket X. A., har anmodet mig om at lade omdele blandt Landstingets Medlemmer. Exemplarer af dette Skrift ville ogsaa findes omdeelte paa de Herrens Pladser.

Efter Dagsordenen bliver at foretage: Udkaft til Lov om Vædringer i Lov af 7de Februar 1851 angaaende den iydste Toldgrændses Ophævelse og Brændeviinsbeskatningens Forandring m. M. Det er til 1ste Behandling, denne Sag foretages. Udvalgets Betænkning har været trykt omdeelt*). Finansministeren har underrettet mig om, at han, paa Grund af, at hans Nærværelse er nødvendig i det andet Thing, ikke vil kunne give Møde under denne Behandling, men at han forbeholder sig til Sagens 2den Behandling at bevare, hvad han muligt maatte finde, Anledning til.

Efterat have gjort opmærksom paa adskillige Trykfeil i Betænkningen, som ville findes rettede i Anhang B, bemærkede

Ordføreren (Lang): Af den afgivne Betænkning vil det ærede Landsting see, at det ikke har været uden Betænknelighed, at Udvalget er gaaet ind paa nærværende Lovforslag. Det er ikke alene Udvalget, der har havt Betænkneligheder; men de have ogsaa udbredt sig blandt Brændeviinsbrænderne og Folket. Da denne Lov var foreslagt her i Forsamlingen, kom der paa en Maade en Stræf over Brændeviinsbrænderne for Driftsplans-

Beskatningen. Dette har Udvalget erfaret af flere Breve, som ere indløbne til det eller enkelte af dets Medlemmer, og af, at der havde dannet sig større Foreninger, for at søge ved en stærk Petition at modvirke den Lovbestemmelse, som var tilfattet om Driftsplansbeskatningen. Det maa vistnok ogsaa, idetmindste ved første Diekast, synes, at den Maade at beskatte paa, at man af en vis Fabrik af en vis Størrelse, i en vis given Tid, udreder en bestemt Afgift til Staten, er den behageligste Beskatningsmaade, da Fabrikanten saa, indenfor denne Grændse, har sin Frihed og kan gjøre sig, som det hedder i Loven af 7de Februar 1851, sit Værk saa nyttigt, som han vil, hvorimod det jo seer mindre behageligt ud, at underkaste sig den Bestemmelse, noigtigt at følge en forud angiven Driftsplan, og iøvrigt at underkaste sig de Control-Forskrifter, som Finansministeren med Hensyn hertil maatte finde for godt at give, og man skulde vist synes, at her paa den ene Side var Frihed, og at der paa den anden Side var Ufrihed. Driftsplanssystemet har ogsaa faaet et ondt Ord paa sig, idet det er kaldet „en konstig Driftsplan“, „en for Lægmand mange Gange uforstaaelig og vanskelig Driftsplan“, og det bliver derfor betragtet med mistroiske og ængstlige Blik. Ikke desto mindre har dog Udvalget ladet de Betænkneligheder, som det havde imod Indførelsen af Driftsplanssystemet, vlge for større Betænkneligheder, som det maatte have ved Tidsbeskatningens Vedbliven, og det har staaet i den Forvisning, at ogsaa Folket i Almindelighed og Brændeviinsbrænderne i Særdeleshed ville komme til samme Anerkjendelse, som Udvalget, at kun Driftsplanssystemet er det eneste Holdbare, naar Brændeviinsbrænderiet skal beskattes paa en lige Maade.

Rettelse.

Mr. 32, Sp. 393, L. 1 f. n. „XXXIII Sp. 177“ læs: „XLVI Sp. 269“.

*) Udvalgets Betænkning findes i Anhang B under Nr. XIV Sp. 75—79.